

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΗΚΟΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Κούρτ Γκέντελ, ένας από τούς μεγαλύτερους μαθηματικούς του 20^{ου} αιώνα, τό 1940 δραπέτευσε από τή ναζιστική Αύστρία στήν Αμερική. Έκει έγινε φίλος μέ τόν Αϊνστάιν, ό οποίος μετά από λίγα χρόνια τόν συνόδευσε ως μάρτυρας στήν εξέταση γιά τήν απόκτηση τής αμερικανικής υπηκοότητας. Τήν ημέρα τής εξέτασης ό Γκέντελ ήταν υπερβολικά άγχωμένος, αλλά τά πήγε καλά. Φεύγοντας, ό Αϊνστάιν του είπε: «Λοιπόν, αὐτή ήταν ἡ προτελευταία εξέταση». Τότε ό Γκέντελ ἀναφώνησε: «Θεέ μου, πρέπει νά δώσω καί ἄλλη εξέταση;» καί ἄρχισε πάλι νά ἀγχώνεται. Καί ό Αϊνστάιν του ἀπάντησε: «Γκέντελ, ἡ ἐπόμενη εξέταση θά ἔρθει, ὅταν θά μπεις στόν τάφο σου»! (Μάριο Λίβιο, *Εἶναι ό Θεός μαθηματικός;* ἐκδ. Ἐνάλιος, σελ. 265).

Δέν ξέρουμε τί ἀκριβώς ἐννοοῦσε ό μέγας Αἰνστάιν μέ αὐτή του τήν προειδοποίηση, καθώς δέν εἶναι τόσο ξεκάθαρη ἡ τοποθέτησή του στά μεγάλα ἐρωτήματα τής πίστεως. Πάντως εἶναι σίγουρο ὅτι ἡ ημέρα τής ἐξόδου τής ψυχῆς μας ἀπό τό σῶμα καί εἰσόδου του σῶματός μας στό τάφο εἶναι ἡ ημέρα τῶν πιό δύσκολων ἐξετάσεων πού ἔχουμε νά περάσουμε. Εἶναι ἡ ημέρα πού τελειώνουν τά ψέματα καί ἀποκαλύπτεται πόσο φροντίσαμε κατά τή διάρκεια τής ζωῆς μας νά ἀγαπήσουμε τόν Χριστό. ἼΑρα εἶναι καί ἡ ημέρα πού ... «παίρουμε βαθμούς» καί γιά τίς καθημερινές ἐξετάσεις ὑπακοῆς μας στό θέλημα του Θεοῦ καί κρίνεται ἂν μπορούμε νά πάρουμε ... τήν ὑπηκοότητα του

οὐρανοῦ!

Τό παγκόσμιο «ἄριστα» σ' αὐτές τίς ἐξετάσεις τό πήρε μία γυναίκα, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Κατά τό συναξάρι τής ἐορτῆς τής Κοίμησῆς της, ό Υἱός καί Θεός της ἔστειλε ἄγγελο τρεῖς μέρες πρὶν πεθάνει νά τήν προειδοποιήσει, ἀλλά καί νά τῆς διώξει τό ... ἐνδεχόμενο ἄγχος της μέ τά λόγια: «Μηδέν ἐπί τούτῳ θορυβηθῆς, ἀλλά μετ' εὐφροσύνης δέξαι τόν λόγον· καί γάρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωὴν». «Μή φοβηθεῖς», τῆς εἶπε ό ἄγγελος. «Τίς ἔχεις ἤδη περάσει ὅλες τίς ἐξετάσεις σου μέ "ἄριστα". Τώρα ἀπλῶς ό θάνατός σου θά γίνει "διαβατήριον ζωῆς αἰδίου καί κρείττονος" ὀδηγώντας σε ἀπό τήν πρόσκαιρη ζωὴ στήν αἰώνια. Τά "νικητικά σου βραβεῖα κατά τῆς φύσεως" τά ἔχεις πάρει ἐδῶ καί πολύ καιρό, ἀπό τότε πού - λόγῳ του συνεχοῦς σκληροῦ ἀγῶνα σου κατά τῆς ἀμαρτίας - ἀξιῶθηκες νά γίνεις Μητέρα του Θεοῦ. Ἀλλά καί τώρα καινούργια βραβεῖα παίρνεις ἀπό τόν Χριστό, ό οποίος διατηρεῖ "ἀδιάφθορον ἐν τάφῳ τό σῶμα σου, γέρα (=βραβεῖα) σοι ὡσπερ Υἱός Μητρί χαριζόμενος».

Προφανῶς ἐμεῖς, ὄχι ἀπλῶς δικαιολογεῖται ἀλλά ἐπιβάλλεται νά ἔχουμε ... λίγο περισσότερη ἀγωνία ἀπό τήν Παναγία γιά τήν ὥρα τῆς «ἐξόδου» μας, γιατί ξέρουμε ὅτι δέν τά ἔχουμε πάει τόσο καλά στίς καθημερινές ἐξετάσεις τηρήσεως του θεοῦ θελήματος. Καί ἐπειδή σίγουρα δέν εἴμαστε ἄξιοι νά τύχουμε προειδοποιήσεως γιά τό πότε θά φύγουμε - πού καί νά τό ξέραμε πάλι τό ἴδιο χρέος θά εἶχαμε - ἄς ἀγωνιζόμαστε

ΕΜΨΥΧΟΣ ΚΙΒΩΤΟΣ Η ΠΑΝΑΓΙΑ

Ο λαός του Θεού είναι έτοιμος να εισέλθει στη γη της Έπαγγελίας. Άργηγός του τώρα, μετά τον πρόσφατο θάνατο του Μωυσή, είναι ο Ίησούς του Ναυή. Μπροστά τους κυλάει ο Ίορδάνης ποταμός. Την εποχή εκείνη ήταν αδιάβατος. «*Έπληρουτο καθ' όλην την κρηπίδα αυτού*». Η κοίτη του ήταν πλημμυρισμένη από άκρη σε άκρη. Με έντολή του Θεού ο Ίησούς του Ναυή έδωσε οδηγίες στον λαό για τη διάβαση. Μπροστά βάδιαν οι ιερείς σηκώνοντας στους ώμους τους την Κιβωτό της Διαθήκης, τη δόξα του Ίσραήλ, όπου φυλάσσονταν οι πλάκες του Νόμου και άλλα ιερά άφιερώματα.

Όταν οι ιερείς μπήκαν στον Ίορδάνη και βράχηκαν λίγο τὰ πόδια τους στο νερό, στάθηκαν, κρατώντας πάντα ύψωμένη την Κιβωτό. Έπαναλήφθηκε τότε τὸ θαύμα τῆς θαυμαστῆς διάβασης τῆς Έρυθρᾶς θάλασσας. Τὰ ὀρμητικὰ νερά του Ίορδάνη κόπηκαν ἀπότομα στη μέση. Αὐτὰ που κατέβαιναν ἀπὸ τὸ πᾶνω μέρος του ποταμοῦ, σταμάτησαν. Ένα ὑδάτινο τεῖχος σὰν ἕνας μακρὺς ἐκτεταμένος πάγος ἀπλώθηκε σὲ τεράστια ἀπόσταση, ὅσο ἔβλεπε τὸ μάτι. Έφτανε ὡς τὴν πόλη Καριαθιρίμ. Αντιθέτως, στὸ κάτω μέρος του ποταμοῦ, τὰ κατερχόμενα νερά συνέχισαν νὰ τρέχουν ὀρμητικὰ, ὥσπου ἄδειασαν ὅλα σὴν ἀλμυρῇ Νεκρᾷ θάλασσα. Ὁ Ίορδάνης ἔγινε στεριά. Ὁ λαὸς γεμάτος δέος καὶ κατάπληξη παρακολουθοῦσε ἀπέναντι ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Έριχώ.

Άφου στέγνωσε ὁ Ίορδάνης, οἱ ιερείς μετὰ τὴν Κιβωτὸ προχώρησαν καὶ στάθηκαν στὸ μέσον. Ὁ λαὸς πῆρε τότε ἐντολή νὰ διαβεῖ τὸν ποταμό. Κανένας δὲν ἔπρεπε νὰ πλησιάσει τὴν Κιβωτό. Τὴν ἔβλεπαν μόνο εὐλαβικὰ ἀπὸ ἀπόσταση δύο χιλιάδων πήχεων (χιλίων

περίπου μέτρων). Μαζί τους ἔλαβαν δώδεκα μεγάλους λίθους ἀπὸ τὴν κοίτη του Ίορδάνη, ἕνα γιὰ κάθε φυλὴ του Ίσραήλ, καὶ τοὺς ἔστησαν στὸν τόπο ὅπου στρατοπέδευσαν, σὲ ἀνάμνηση του μεγάλου θαύματος. Άφου πέρασε ὁ λαός, προχώρησαν τελευταῖοι καὶ οἱ ιερείς, εἰσάγοντας τὴν Κιβωτὸ στη γῆ τῆς Έπαγγελίας. Μετὰ τὴν ἐξοδὸ τους ἀπὸ τὸν Ίορδάνη, τὰ σταματημένα νερά του ἄρχισαν καὶ πάλι νὰ κυλοῦν κανονικὰ (Ίησ. Ν., κεφ. 3-4).

Τὴν εἰκόνα αὐτὴ ἀντιστοιχίζει ὁ ἅγιος Ίωάννης ὁ Δαμασκηνὸς μετὰ τὴν Κοίμηση τῆς Θεοτόκου. Οἱ Ἀπόστολοι τότε συνάχθηκαν μετὰ θεία δύναμη, «*θεαρχίω νεύματι*», ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, γιὰ νὰ προπέμψουν στὸν τάφο τὸ «*πανάχραντον καὶ ζωαρχικὸν σκῆνος*» τῆς, δηλαδὴ «*τὸ ζωοδόχον σῶμα*» τῆς.

Μὲ πρῶτο τὸν Ἀπόστολο Πέτρο σήκωσαν ὅλοι στοὺς ὤμους τους τὴν ἀληθινὴ Κιβωτὸ του Θεοῦ, ὅπως τότε οἱ ιερείς στὸν Ίορδάνη ὕψωσαν τὴν Κιβωτὸ τῆς Διαθήκης, τὸν τύπο τῆς ἔμψυχης Κιβωτοῦ του Θεοῦ (τῆς Παναγίας). Καὶ ὅπως διὰ μέσου του Ίορδάνη οἱ ιερείς εἰσήγαγαν τὴν Κιβωτὸ στη γῆ τῆς Έπαγγελίας, ἔτσι καὶ τώρα οἱ Ἀπόστολοι, χρησιμοποιώντας τὸν τάφο σὰν ἄλλον Ίορδάνη, παραπέμπουν σὴν ἀληθινὴ γῆ τῆς Έπαγγελίας, δηλαδὴ σὴν Ἄνω Έρουσαλήμ, «*τὴν πάντων τῶν πιστῶν Μητέρα*». Καὶ Ἄνω Έρουσαλήμ βέβαια λέγεται ἡ πόλη μετὰ τὰ ἀσάλευτα θεμέλια, τῆς ὁποίας τεχνίτης καὶ δημιουργὸς εἶναι ὁ Θεός. Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν (Έβρ. 11, 10).

Ὁ Θεὸς μᾶς τίμησε ἰδιαίτερος κάνοντας καὶ δικὴ μας μητέρα τὴν ἔμψυχη Κιβωτὸ του, τὴ μητέρα του. Ἄς ἀτενίζουμε εὐλαβικὰ καὶ ἔμεις τὴν πανάχραντη μορφή τῆς, γιὰ νὰ διαπεράσουμε ὑπὸ τὴ μητρικὴ τῆς προστασία τὸν πολυκύμαντο Ίορδάνη τῆς ζωῆς μας καὶ νὰ φτάσουμε ὅλοι ἀσφαλεῖς σὴν ἀκύμαντη γαλήνη τῆς Βασιλείας του Θεοῦ.

Πρωτ. Δ. Μ.

μέ συνέπεια καὶ ὑπομονή, ζητώντας καθημερινὰ ἀπὸ τὸν Χριστὸ «τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι», ὥστε νὰ ἔχουμε «*χριστιανὰ τὰ τέλη*

τῆς ζωῆς ἡμῶν ... καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ του φοβεροῦ βήματός Του».

Αρχιμ. Β.Λ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ

Ο Άλις Κούπερ υπήρξε ένας διάσημος τραγουδιστής της ρόκ μουσικής. Οί συνεντεύξεις του τα τελευταία χρόνια μᾶς αποκαλύπτουν πόσο μπορεί νά αλλάξει ὁ Χριστός τή ζωή μας. Παραθέτουμε αποσπάσματα:

«Ἦμουν πεπεισμένος ὅλη μου τή ζωή, πὼς μόνο ἓνας Θεὸς ὑπάρχει, καὶ πὼς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ὅταν πιστεύεις στὸν Θεό, πρέπει νὰ πιστεύεις στὸν παντοδύναμο ἀληθινό Θεό. Δὲν εἶναι ἀπλῶς ὁ Θεὸς - εἶναι ὁ παντοδύναμος Θεὸς καὶ ἔχει πλήρη ἔλεγχο πάνω στὶς ζωὲς ὅλων.

»Κάποτε ἐξυμνοῦσα τὴν ἠθικὴ ἀποσύνθεση, τὴν πνευματικὴ παρακμή. Ὅμως τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἤμουν τὸ παιδί - ἀφίσα γιὰ τὴν ἠθικὴ ἀποσύνθεση. Ὅποτε, ναί, ἔχω πολλὰ ποὺ χρῆζουν συγχώρησης. Λόγω ἄγνοιας τότε νόμιζα πὼς ἔκανα τὸ σωστό.

»Εἶναι προφανὲς πὼς ἡ ἀνθρωπότητα διψᾷ γιὰ ἀπαντήσεις ποὺ νὰ προκύπτουν ἀπευθείας ἀπὸ τὴ συνειδητοποίηση τῆς ἀλήθειας. Πρόκειται γιὰ τὸ πιὸ ὑγιὲς πράγμα ποὺ ἔχω δεῖ, ἐδῶ καὶ πολὺ καιρό. Οἱ ἄνθρωποι δὲν νοιώθουν ὀλοκληρωμένοι μὲ τὸ πόσα αὐτοκίνητα ἔχουν ἢ πόσο μεγάλο εἶναι τὸ χρηματιστηριακὸ χαρτοφυλάκιό τους. Μέχρι καὶ οἱ ἐξαρτημένοι λένε: Ὅσα ναρκωτικὰ καὶ ἄν παίρνω, δὲν νοιώθω ὀλοκληρωμένος. Ὑπάρχει γύρω μας μιὰ πνευματικὴ πείνα. Ὅλοι τὸ αἰσθάνονται (kpac.com, 16/6/2017).

»Δὲν εἶμαι αὐτὸ ποὺ λένε Χριστιανὸς μόνο στά λόγια. Πιστεύω ἐντελῶς τὴν κάθε λέξη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὡς λόγο περὶ τοῦ Θεοῦ. Θέλω ὁ τρόπος

ζωῆς μου νὰ εἶναι ὅσο μπορῶ αὐτὸ ποὺ πιστεύω. Δὲν τριγυρνῶ στά κέντρα διασκέδασης. Ζῶ μὲ τὴ σύζυγό μου».

Γιὰ τὸν ἀλκοολισμό ἀπὸ τὸν ὁποῖο θεραπεύτηκε, λέει:

«Ἦταν θαῦμα. Χωρὶς ἀμφιβολία. Γι'αὐτὸ καὶ εὐχαριστῶ τὸν Θεό. Ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, ἀφοῦ μπόρεσε νὰ χωρίσει τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα καὶ νὰ δημιουργήσει τὸ Σύμπαν, ἐννοεῖται πὼς μπορεῖ νὰ βοηθήσει κάποιον νὰ ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὸν ἀλκοολισμό! Αὐτὸ εἶναι μικρὸ πρᾶγμα». (BBC Radio, 2/9/2007).

Τὴν πορεία τῶν ἀγίων τὴν καταλαβαίνουμε: ἀγωνίσθηκαν πολὺ καὶ μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ ἔκαμαν πολλὰ. Ἡ παραπάνω πορεία ὅμως ἑνὸς εἰδώλου τῆς ρόκ δὲν εἶναι καὶ τόσο ... ἀναμενόμενη. Ὅπως φαίνεται, λίγο νὰ ἀγωνισθοῦμε ἐμεῖς καὶ ὁ Χριστὸς σπεύδει νὰ μᾶς βοηθήσει μὲ χίλιους-δύο τρόπους.

Σὲ ἓνα τροπάριο τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ (6 Αὐγούστου), λέμε:

«Σωτήρα μας, ὅταν ἀνέβηκες στό ὄρος Θαβώρ μὲ τοὺς μαθητὲς σου, μεταμορφούμενος, ἔκανες πάλι τὴ φύση τοῦ Ἀδάμ, ποὺ ἀμαρνώθηκε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, νὰ λάμπει σάν ἀστραπή (μὲ τρόπο πνευματικὸ, δηλαδὴ μὲ τὴν ἀπόκτηση ὅλων τῶν ἀρετῶν), ἀφοῦ τὴν μεταμόρφωσης μὲ τὴ δική Σου θεία δόξα καὶ λαμπρότητα. Γι' αὐτὸ καὶ ἐμεῖς σοῦ λέμε μὲ δυνατὴ φωνή: Δημιουργέ τοῦ παντός, Κύριε, δόξα σοι» (ἀπόστιχο ἐσπερινοῦ ἑορτῆς).

Ἀλήθεια, ποῦ μπορεῖ νὰ ὀδηγήσει τὸν ἄνθρωπο τὸ μοναδικὸ γεγονός τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ! Ἄρκει ἐμεῖς νὰ τὸ θέλουμε, καὶ νὰ ἀγωνισθοῦμε γι' αὐτὸ πάση δυνάμει ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ

Τό 1931 μετά από συνεννοήσεις μεταξύ των τότε πρωθυπουργών Ελλάδος και Τουρκίας δόθηκε η άδεια για να μεταφερθεί στην Ελλάδα η κρυμμένη στή Μονή της Παναγίας Σουμελά θαυματουργική εικόνα της Παναγίας.

Ο αρχιμανδρίτης Άμβρόσιος Σουμελιώτης, από τους τελευταίους μοναχούς της Μονής, ταξίδεψε στον Πόντο και έπειτα από πολλές προσπάθειες βρήκε την εικόνα, τον πολύτιμο Σταυρό με τό Τίμιο Ξύλο και τό χειρόγραφο Εὐαγγέλιο τοῦ ὁσίου Χριστοφόρου, πού εἶχαν ἐνταφιαστεί στό παρεκκλήσι τῆς ἁγίας Βαρβάρας. Ἀπό τή σχετική ἀφήγηση τοῦ Γέροντα Ἀμβροσίου εἶναι καί τό παρακάτω ἀπόσπασμα:

«Προχώρησα στό ἐσωτερικό τῆς Μονῆς καί εἶδα ὅτι οἱ ἁγιογραφίες τῆς πρόσοψης παρέμειναν σχεδόν ἀνέπαφες, σέ ἀντίθεση μέ αὐτές πού ἦταν μέσα στό ναό καί οἱ ὁποῖες εἶχαν βεβηλωθεῖ ἄγρια. Στό ἁγίασμα, πού συνέχιζε νά στάζει «βάλσαμο», διαπίστωσα ὅτι ὑπῆρχαν ροῦχα κρεμασμένα ἐπάνω

καί γύρω του, σημάδι πῶς συνεχίζουν νά τήν ἐπισκέπτονται αὐτοί πού ἔμειναν πίσω, ζητώντας τή Χάρη Τῆς.

» Ἐπessa καί φίλησα τό ἱερό ἔδαφος τῆς Μονῆς καί ὅ,τι ἀπέμεινε ἀπό τίς ἁγιογραφίες. Βυθισμένος μέσα στίς ἀναμνήσεις καί στίς σκέψεις μου, ἄκουσα δίπλα μου φωνή. Γύρισα καί εἶδα δύο Τούρκους νά προσεύχονται. Θυμωμένος γύρισα καί τοὺς ρώτησα: Τί κάνετε ἐδῶ; Πρῶτα καταστρέφετε τό μοναστήρι καί ὕστερα ἔρχεστε νά προσευχηθεῖτε στή Χάρη Τῆς;

» - Κάνεις λάθος, μοῦ ἀπάντησαν. Ἐμεῖς οἱ ἀπλοῖ ἄνθρωποι δέν φταίμε σέ τίποτα· ἄλλοῦ πρέπει νά ἀναζητήσεις τοὺς ὑπεύθυνους τῆς καταστροφῆς τῆς Μονῆς. Ἐμεῖς εἴμαστε ἄρρωστοι καί πιστεύουμε στή δύναμη τῆς “Meryemanas” (Μητέρα Μαρία, Παναγία Μαρία) καί ἤρθαμε νά ζητήσουμε τή χάρη Τῆς, ὅπως κάνουν χιλιάδες δικοί μας».

(Πρωτ. Δημ. Ἀθανασίου, Ἡ Παναγία καί οἱ ἀλλόθρησκοι, ἐκδ. Γρηγόρη, σελ. 98-99).

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης* ΤΗΛ. 2682051161

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2018* Ἀρ. Φύλλου 421* Ἔτος ΛΗ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

